

capitulum VII

- (1) Caesari cum id nuntiatum esset, eos per provinciam nostram iter facere conari, _____ (= *mature it, properat*) ab urbe proficisci et quam maximis potest itineribus in Galliam _____ (= *ultra Alpes*) contendit et ad Genavam pervenit.
- (2) _____ (*provincia tota, dat.*) quam maximum potest militum numerum imperat (erat omnino in Gallia ulteriore legio una), pontem, qui erat ad Genavam, iubet _____ (= *rumpi; < scindo*).
- (3) Ubi de eius adventu Helvetii certiores facti sunt, legatos ad eum mittunt nobilissimos *civitatis* (a), cuius legationis Nammeius et Verucloetius principem locum obtinebant, qui _____ (*dico, impf. coni. act.*) sibi esse in animo sine ullo _____ (<=> *beneficio*) iter per provinciam facere, propterea quod aliud iter haberent nullum: rogare ut eius voluntate id sibi facere liceat.
- (3a): genetivus _____.
- (4) Caesar, quod memoria tenebat L. Cassium consulem occisum exercitumque eius ab Helvetiis pulsum et sub iugum missum, concedendum non putabat; neque homines *inimico animo* (a), data facultate per provinciam itineris _____ (= *faciendi*), temperaturos ____ (*de/ab/ex/sine*) iniuria et maleficio existimabat.
- (4a): ablativus _____
- (5) Tamen, ut spatium intercedere posset dum milites quos imperaverat convenirent, legatis respondit diem se ad deliberandum sumpturum: si quid vellent, ad Id. April. _____ (*revertor, impf. coni.*).